

РЕШЕНИЕ

№ 3957

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3217** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 и чл. 231 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. В. Ж. [ЕГН] срещу Заповед № 513з-2269 от 28.02.2024г. на директор на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „младши инспектор“/младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Според жалбоподателя заповедта е издадена при допуснати нарушения на административно-производствените правила, при нарушения на материално-правни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се още, че са допуснати нарушения при събирането на доказателства в дисциплинарното производство, както и нарушения при оценката на доказателствата от страна на административния орган чл.35 от АПК. Налице е недоказаност на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл.209, т.2 от ЗМВР (не са събрани достатъчно доказателства за извършено дисциплинарно нарушение), което е довело до неправилно приложение на материално-правните разпоредби на ЗМВР основание за отмяна по смисъла на чл.146, т.4 от АПК. Моли заповедта да бъде отменена и бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят–редовно призован, се явява лично.Представя се от адв.Г. В.,които поддържа жалбата.Представя списък по чл. 80 ГПК.Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът–директор на Столична дирекция на вътрешните работи,редовно призован, се представлява от юрисконсулт-С. редовно упълномощен,който моли жалбата срещу заповедта да бъде отхвърлена.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.Представя писмени бележки по съществуващото на спора.

АССГ,след като се запозна с доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства,намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Ж. е назначен в МВР със заповед № 3 - 2384/26.08.1997 г. на длъжност полицаи в група ППС на сектор ТО направление „Охранителна полиция“ към 04 РУ-СДВР.Със заповед № 3-2356/22.08.2005 г. е преназначен на длъжност старши полицаи в 02 група „Охрана на главни пътища и магистрали“ на сектор „Престъпления по пътищата“ към СДВР.Със заповед № 513з-489/20.01.2016г. е преназначен на длъжност младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР,със специфично наименование „младши инспектор“,която заема към момента на издаване на заповедта за уволнение.

Съгласно план №4332р-43089/30.06.2023г. и график № 4332р-42728/26.06.2023г. служителите младши инспектор М. Ж. - младши автоконтрольор I степен в 01 група ПК на 01 сектор ОКПД към ОПП-СДВР и младши инспектор А. И. Й. - младши автоконтрольор I степен в 01 група ПК на 01 сектор ОКПД към ОПП-СДВР са били назначени за изпълнение на специализирана полицейска операция на територията на [населено място], със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за времето от 17,00 ч. на 01.07.2023 г. до 05,00 ч. на 02.07.2023 г. На 02.07.2023 г. около 01,38 ч., чрез ОДЧ-99, младши инспектор Ж. и младши инспектор Й. са били изпратени на [улица]в [населено място],за съдействие на екип от 04 РУ- СДВР, за тестване на водач на МПС за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози.Водач, който управлявал лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил спрян за проверка от служителите на АП 93 при 04 РУ-СДВР в състав:младши инспектор П. Д. и младши експерт Д. П.,които изразили съмнение, че водача управлява МПС под въздействието на наркотични вещества, предвид съмнителното му поведение, с който пътувала жена,установена като Л. А. А.,като същата имала неадекватни движения.На съдействие за извършване на проверка на гражданка, се отзовали и ППГ 63 при 04 РУ в състав инспектор В. Н. и младши инспектор М. С..На място служителите на 04 РУ-СДВР представили на младши автоконтрольор М. Ж. водача установен,като П. Ц., който следвало да бъде тестван, а младши инспектор А. Й. започнал да оформя служебната документация.Младши инспектор Й. извадил от жабката на служебния автомобил техническото средство Drager Alcotest 7510 сериен номер ARDM и го подал на младши инспектор Ж., който тествал водача за употреба на алкохол, като пробата била отрицателна. Следвало да се направи тест за

наркотични вещества или техните аналози.Младши инспектор Ж. слязъл от служебния автомобил, извадил от багажника му техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ALRK-0001 и го сложил на задната кора на служебния автомобил, за да извърши пробата. В това време водачът Ц. бил отзад при него, а колегата му Й. седял на пасажерската седалка на служебния автомобил. След това младши инспектор Й. отишъл при служителите на 04 РУ-СДВР за уточняващи въпроси и продължил с оформянето на документите, а Ж. останал сам с водача зад служебния автомобил.В 02:14,41ч. младши инспектор Ж. тествал Ц. с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ALRK-0001, проба №436 отчела положителен резултат за употреба на амфетамини.След като видял резултата, положителната проба от извършената проверка.В 02,18,49 ч. Ж. извадил друга тест касета от жабката на служебния автомобил, след което заобиколил служебния автомобил и от страната на водача взел бутилка с вода „Д.“ от 1,5 л.В 02,24,28 ч., младши инспектор Ж. направил на водача втори тест-проба №437, с техническото средство Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ALRK-0001,като уредът отчел „невалидна“ проба. Младши инспектор Ж. казал на колегите си от 04 РУ и колегата си А. Й.,че пробата на водача е отрицателна за употреба на наркотични вещества или техните аналози.Младши инспектор Й. попитал Ж. кой номер е пробата за наркотични вещества и има ли резултат,а Ж. му отговорил, че пробата е отрицателна и Й. е записал в документите за отрицателна проба.След което служителите на ОПП-СДВР продължили по маршрут.След приключване на смяната на следващият ден, жалбоподателят е обадил на старши инспектор Д. Т. началник на 01 група ПК на 01 сектор ОКПД към ОПП-СДВР и поскал да се видят.В докладна записка № 4332р-43876/03.07.2023г. по описа на ОПП-СДВР, е отразено ,че на 02.07.2023г. старши инспектор Д. Т. - началник на 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, се е обадил на ръководителя си - главен инспектор В. И., като поискал да се срещнат, тъй като трябвало да му съобщи за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина.Около 10,50 ч. главен инспектор В. И. и старши инспектор Д. Т. се срещнали на бензиностанция „Л.“, находяща се на [улица], до магазин „Метро-2“ в [населено място].На срещата дошъл и техният подчинен-младши автоконтрольор М. В. Ж..Пред двамата си ръководители,младши авто-контрольор М. Ж. споделил,че на 01.07.2023г. е бил назначен за изпълнение на специализирана полицейска операция, заедно с младши автоконтрольор А. И. Й.,със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за времето от 17,00 ч. на 01.07.2023г. до 05,00 ч. на 02.07.2023г.На 02.07.2023г. около 01,38 ч., чрез ОДЧ-99, Ж. и Й. били изпратени на съдействие на екип от 04 РУ-СДВР, за тестване на водач на МПС за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози.На място служителите от 04 РУ-СДВР представили на младши инспектор Ж. водача, който следва да бъде тестван. Проверяваният водач се представил на Ж. като спонсор на български баскетболен отбор и като човек с висок статус в обществото,като споменал,че преди няколко дни е употребил кокаин,като помолил да не бъде тестван.

Със заповед № 513з – 6268 от 04.07.2023 г. на директора на СДВР е образувано дисциплинарното производство срещу М. В. Ж. за това,че с действията си на 02.07.2023г. е нарушил разписаните в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР,утвърден с МЗ № 8121з – 348 от 25.07.2014 г.Със Заповед № 513 –

8522 от 01.09.2023г. е удължен срока до 04.10.2023г. Със Заповед № 513з – 10890 от 03.11.2023 г. е удължен срока до 04.01.2024г. Със Заповед № 513 – 12154 от 06.12.2023г. е бил изменен съставът на ДРО.

Във връзка с анализа на всички материали и доказателства по разследването от страна на ДРО е изготвена обобщена справка /л. 69-140/. Същата е съставена на основание чл. 207, ал. 7 от ЗМВР и съдържа резултатите от извършената проверка за изясняване на постъпилите данни за извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателят. В справката в хронологичен ред и изчерпателно са описани всички извършени действия по разследването, приобщените доказателствени материали, като са описани обясненията, сведенията, рапортите и докладните на всички служебни лица и свидетели. Жалбоподателят М. В. Ж. е бил запознат с обобщена справка за извършена проверка по чл. 207, ал. 1 от по воденото срещу него дисциплинарно производство на 03.01.2024г. Директора на СДВР е запознат със справката на 12.01.2024г./л.69/

Със Заповед № 513з-2269 от 28.02.2024г. на М. В. Ж. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ от директора на СДВР.

В хода на съдебното производство е разпитан, като свидетел А. Й., който е бил член на екипа на жалбоподателя на дата 01 срещу 02 юли 2023г. същият твърди, че пробата на водача за наркотици които тествали по време на дежурството си, по искане на служители на 4-РУ-СДВР била отрицателна. На основание чл.235 от ГПК съдът е предявил докладна на свидетеля по повод тестването на водача Ц., който твърди че е изготвена от него.

Също хода на производството по искане на защитата бе разпитан в качеството на свидетел Д. Г. служител на ОПП-СДВР. Същият твърди по повод работата му с Д. тест, е имало случай през м. септември 2023г. при които дрегера е отчел проба, която не е запаметил.

Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Директорът на СДВР. Съгласно чл. 204, т. 3 ЗМВР заповедите за налагане на дисциплинарни наказания се издават от ръководителите на структурите по чл. 37 за всички наказанията по чл. 197, за служители на младши изпълнителни длъжности (сред които е младши автоконтрольор). В този смисъл обжалваната заповед не е нищожна, а е издадена от

орган в неговата материална (предметна) и териториална компетентност.

По отношение изискването за спазване на срок и установената форма съдът констатира следното:

Спазен е срокът по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му, който по-къс срок тече във втория и за който съдът следи служебно по аргумент на чл. 168, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал. 12 дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Срокът е изтичал на 12.03.2024г., а заповедта е издадена на 28.02.2024 г.

Заповедта е издадена в предписаната в [чл. 210 ЗМВР](#) писмена форма, съдържаща всички изброени реквизити - извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Съобразно разпоредбата на чл. 35 от АПК, административният орган следва преди издаване на акта, да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая което е направено от ДНО поради следното.

Първо фактичестката обстановка и извършените действия от служителите Ж. и Й. се установява от предоставени 19 броя видеофайлове от АИС ВОДПК на служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], числящ се на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за времето от 01,00 ч. до 3,00 ч. на 02.07.2023г., сведения №13000-47376/12.07.2023г. на инспектор В. Б. Н. - полицейски инспектор в група ООР на сектор ОП към 04 РУ- СДВР. Също и от проведените разговори по телефоните и радио-ефира в ОДЧ на 04 РУ, ОДЧ на ОПП-СДВР и ООДЦ-СДВР, за периода от 01,00 ч. до 03,00 ч. на 02.07.2023 г. Информацията е предоставена с писмо № 513р-69819/11.07.2023г. от 02 сектор „Специализирани системи“ на отдел СКИС при ДКИС и съдържа в 3 папки - „ODC 04 RU“, „ODC OPP-SDVR“ и „ODC SDVR“. От сведението на П. Ц., че е тестван за наркотици на 02.07.2023г. от служители на ПП-СДВР./л.111/

Второ от извлечението от извършените тестове с апарат Drager DrugTest 5000 ARLK-0001 за периода от 21:29,56 ч. на 30.06.2023 г. до 12:38,51 ч. на 02.07.2023 г. е потвърдено, че извършената проба №436 в 02:15,08 ч. на 02.07.2023 г. е отчела положителен резултат за амфетамини (AMP) (positive), проба №437 извършена в 02,26,16 ч. на 02.07.2023 г. е отчела грешка за всички вещества. Апарата е годен да извърши такова изследване видно от протокол[EИК]-10000 за сервисна проверка на Drager Drug Test-5000 ,като е потвърдено, че вътрешния тест е без грешки, батерията е изправна, оптичен тест и измерване с тестова касета са без грешки, външния вид и без забележки. Срокът на валидност на проверката е 12 месеца, резултата от проверката е

годен.

Съдът не установи при издаване на оспорения административен акт да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Съдът приема, че при условията на чл. 35 от АПК, от административният орган са изяснени и фактите и обстоятелствата, от значение за случая, като са събрани достатъчно и относими доказателства, преценени от същия по реда на чл. 36, ал. 3 от АПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения в хода на административното производство, които да са рефлектирали върху съдържанието на оспорения административен акт.

В оспорваната заповед е прието, че служителят младши автоконтрольор М. В. Ж. при „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, като е нарушил разпоредбата на т. 15, т. 19, т. 20 и т. 24 от Етичния кодекс, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

Обжалваната заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон. Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалваната заповед обхваща преценката дали са налице установените от дисциплинарно– наказващия орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/, доколкото същите запълват състава на посоченото в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание нарушение на служебната дисциплина и правилното определяне на вида и размера на наложената дисциплинарна санкция. Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят Ж., се изразява в неспазване на установените етични правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижа на службата и което съставлява дисциплинарно нарушение съгласно чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. За такова нарушение законът предвижда налагане на дисциплинарно наказание "уволнение". Съгласно т. 15 от Етичния кодекс „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“. Според т. 19 от „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, а според т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ т. 24 „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия“. Както вече беше отбелязано от заповедта се основава на това, че на инспектор М. Ж. е установил, че водача П. Ц. управлява по [улица] в [населено място] лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег. номер на МПС] под въздействието на наркотични вещества, установено е уред Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ALRK- 0001. Същият не е задържал гражданина в РУ при условията на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР поради наличието на данни за извършено от водача престъпление по чл. 343б. ал. 3 от НК и не е изпълнил своите професионални задължения. В тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. №4/2007г., което по силата на чл. 130 ал. 2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, е прието, че нарушенията на служебната

дисциплина са обединени в две групи, като в първата група попадат виновно неизпълнение на служебни задължения, чийто източник са разпоредбите на ЗМВР, издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и на началници на служби. В тази връзка при упражняване на правомощията си в дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушенията на служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани по описания начин. Когато е извършено **действие или бездействие** във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, следва да се налагат наказания на онези основания, в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения. В случая, жалбоподателят е санкциониран именно за нарушение на **служебни задължения по неизпълнение** на конкретни законови разпоредби. В случая съобразно чл. 87, ал. 1, т. 5 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, след като жалбоподателят е тествал водача П. Ц., и е установил, че същият управлява МПС под въздействието на наркотични вещества, /установено с уред Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ALRK-0001, чрез проба № 436/. Жалбоподателят Ж. не е задържал гражданина в РУ в условията на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, независимо от данните за извършено от г-н Ц. престъпление по чл. 343 б, ал. 3 от НК.

Съгласно [чл. 194, ал. 4 от ЗМВР](#), дисциплинарната отговорност е лична. Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Поведението на жалбоподателят Ж. е в противоречие с регламентираните правила по т. 15, т. 19 и т. 20 т. 24 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и като такова запълва състава на дисциплинарното нарушение по 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, като основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Деянието безспорно е от категорията на несъвместимите с етичните норми за поведение на държавните служители от МВР. В конкретния случай свидетели на деянието са други служители на МВР и лица които са били проверявани, като е била налице и обективна възможност същото да стане достояние на по-широк кръг лица, тъй като то е осъществено на публично място. Безспорно подобно поведение на служител на МВР има негативен ефект върху престижа на институцията, тъй като очакванията на обществото са държавните служители от МВР да спазват стриктно закона и да изпълняват задълженията си. В случая жалбоподателят **е допуснал лице под въздействие на наркотици да продължи да управлява автомобила си с което е застрашил другите участници в движението по**

пътищата. Доказва се и субективният елемент на деянието, а именно виновно поведение от страна на Ж. от сведения № 51 Зр-82118/17.08.2023г. инс. Т..С оглед доказателствата съдът обосновава също извод за доказаност на съставомерността на вмененото на Ж. бездействие по неизпълнение на служебните си задължения, като разпоредбите на ЗДвП и ЗМВР, не разграничават лица с нисък и висок обществен статус, което от своя страна да дава възможност на полицейските служители подбирателно да изпълняват задълженията си.

Настоящият съста следва да посочи, че безспорно се изисква поведение на служителя, с което да пази доброто име на институцията, да изпълнява задачите си при спазване на Конституцията на Република България, международните актове, по които Република България е страна, както и законите и подзаконовите нормативни актове. Стриктното спазване на закона е гаранция за обществения ред. В Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по т. д. № 4/2007 г. на ВАС е посочено, че "деяние, уронващо престижа на службата е това, което следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверието от страна на обществото в полицейската институция". Под "Престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на конкретната институция пред обществото, като се има предвид конкретната задача, за която е създадена институцията, в случая да осъществява контрол по ЗДвП. Неспазването на тези правила има за последица намаляване или загуба на доверие в институцията, липса на обществена подкрепа. Поведението на служителя следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в институцията. Безспорно не е задължително тези действия да са станали или да е възможно да станат достояние на други лица. В заповедта е посочено, че действията жалбоподателя са станали достояние на служители на МВР, както и на проверяваните лица по ЗДвП, което настоящият състав напълно споделя.

Ето защо съдът приема, че в условията на кумулативност са налице и двете материално-правни предпоставки /деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижа на службата/, сочещи на съставомерно от обективна и субективна страна неправомерно поведение, квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина и основание за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение", съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, поради което жалбата срещу заповедта следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски по делото, на основание [чл. 143, ал. 4 от АПК](#) и [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), във връзка с [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ](#), съдът следва да осъди жалбоподателя да заплати на СДВР сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за

настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от [АПК](#), Административен съд София–град, 34-ти състав I –отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Ж. от [населено място] [ЕГН] срещу Заповед №513з-2269 от 28.02.2024г. на директор на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „младши инспектор“/младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА М. В. Ж. от [населено място] [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по адм. дело № 3217/2024г. на АССГ в размер 150,00/сто петдесет /лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: